

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Myrtus. Genius & voluptas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Mithridatem enim sibi mortem conscivisse nunciaturi venerant. Victores Delphis Pythiis certaminibus, ea peculiariter Lauro coronabatur, quæ Delphica nominabatur, cujusmodi genere & triumphantes Romæ: ea enim longe viridior est, maximis baccis, æque ex viridi rubescentibus: unde nonnulli commentati sunt, in quatuor certaminibus præmiis, quæ recensentur ab Archia, per malum grandiores has Pythiæ Laurus baccas intelligi: de quo apud Lucianum videas de pomis in templo Apollinis decerptis.

JURGIOSUS. CAP. XX.

*Bebrycia
Laurum.*

Quod vero jurgiosum notari per Lauri ramum alicujus manu prætentum nonnulli dicunt, Grecorum commentum est, non Aegyptiorum, idque desumptum ex historia. Nam Bebrycia Laurus erat in Amyci portu, à qua ramum quicumque decerpisset, tamdiu fieri jurgia solebant, quoad abjiceretur: quod traditum est ab Apollodoro lib. primo de Pontificis Heroibus. Sed enim particularia hæc inter hieroglyphica locum non habent, quia necesse est, quod rectè sit exprimentum, id universo generi competere, unde ipsa desumitur significatio.

REMEDIIUM. CAP. XXI.

*De Virtutibus Lauri
Dioscorides
lib. 1. cap. 15.
& ibi Mas-
theolus. Ga-
le. l. 6. simp.
medica. &
Plin. l. 15.
Foliorum
Lauri re-
medium.*

Quæ vero de Scipione Laureo memorantur, significare id remedium contra pericula & insidias, quæ à quopiam intententur, ut apud Suidam legitur non ea tantum causa est, quod contra venena pollere Laurus creditur, sed huc faciunt ea omnia, quæ superius recitavimus, ubi tutelam & custodiam per Laurum significari docuimus. Quin & Aesculapii caput Laureum redimitum non alia de causa dicunt, nisi quia ea arbor plurimorum sit remediorum. De medicina vero divinitus revelata, quæ per Lauri ramum aut folium in Columbæ rostro ostenderetur, in Alitis ejus Commentario diximus. Præstant & hordeo condito incolunitatem Lauri folia, si sicca grumis immisceantur aut superne sternantur, diuque à vitio conservant, ut Demagerontis præcepto admonemur, in his quæ à Constantino Cæsare selecta sunt. Quin Romani, ut apud eundem Cæsarem Laurum boni genii plantam sunt appellare soliti: persuasumque habuere, locum, ubi Laurus esset, neque à sacro ullo morbo, neq; à dæmone infestari. Et salutaris ominis gratia folia ipsius à populo Calendis Januarii Magistratibus offerebantur, una cum caricis.

DE CEDRO. CAP. XXII.

*Persius, &
Horat. de
Arte Poet.
Carmina
linenda ce-
dro, ait.
De Cedri
Sivib. Mat-
theolus in
Dioscoridæ
lib. 1. c. 89.*

Ad Palmam & Laurum pro Poëtis, & Cedrum & Myrtum adungere gloriosum est, cum de præstantibus insigne dictum illud proferri soleat, *Et Cedro digna locutus.* Ante alias enim arbores Cedrus æternitatis hieroglyphicum est, quia materia ejus neque putrefcit, neq; cariem patitur. Hinc Arca fœderis ex Cedro tabrefacta est. Et Cedro digna loqui dicuntur illi, qui ea scribunt, quæ nulla temporis injuria sint abolitura.

EXCELLENS. CAP. XXIII.

Libi Divinis in literis excelsioris potentia viros indicat, Ps. 92. *Sicut Cedrus Libani multiplici ablatur.* Et 2. Esa. *Confringet Dominus Cedros Libani,* hoc est, potentiores. De medulla vero Libani ablata à Rege barbaro, pro nobilitate protrita, dictum in Aquilæ Commentario. Sed jam ad Myrtum.

DE MYRTO.

GENIUS ET VOLUPTAS. CAP. XXIV.

*Formosa Ve-
neri myrtus
gratissima. 6
Virg. Ecl. 7.*

Statis quidem exploratum est omnium ferè Foëtarum lætione, Genium & Voluptatem ex Myrto significari. Arbusculam eam omnium delicatissimam ajunt, perpetuo tam virore spectandam, quam foliorum specie, suavissimoque odore præstantem, ut non immerito sit Veneri Deæ omnium delica-

A delicatissimæ dedicata, unde meruerit Pelops Hippodamiae nuptiis potiri certaminis victor auxilio Veneris, quod ei simulacrum ex pullulante Myrto fecisset.

VENUS. CAP. XXV.

Nam qui Venerem pingunt, libenter illi myrteam coronam imponunt, qua coronatam eam in iudicio Paridis astitisse, Nicander ait Alexipharmacis, atque ea de causa huiusmodi arbusculam & Junoni & Palladi odio habitam in posterum. Apud quem animadvertas, Dictynnâ Palladem appellari, quamvis glossemata quædam aliter exponant. Neque vero dissimulandum, Myrtum Pollux l. r. pudendi muliebris habere significatum, unde apud Aristophanem legas, *ὅδ' ἐστὶν ἄνερα ἡγεῖς ἐὼντις*, Nempe à bacca myr- si similitudine. *πρὸς ἐξ ἑνὸς λόγῳ ἀνοιδᾶς πρὸς τοὺς ἡγεῖς τῶν ἐδάδα*, quod ita reddemus: *Neque rem aggredi veneream, priusquam Graciam federe junxerimus.* Sed Myrtum Pollux carunculam intra pudendum muliebre ponit lascivo quodam motu interim subsultantem: quo forsitan spectat Aristophanicus ille Hecates fabula. *Ἐν τῷ ἰσχυρῷ ἐστὶν ἐν τῷ ἰσχυρῷ ἐστὶν ἐν τῷ ἰσχυρῷ*. In Commentario Serpenti Hecates fabulam recitavimus, quam multis modis Faunus pater sollicitaverit ad stuprum, cum eam paternæ petulantia reluctanter modo virga myrtea verberaret, modo vini tormentum adhiberet, mox in Anguem conversus spiris totam implicaverit, atque voti compos evaserit. Ibi que virgam myrteam, nequitia imaginationem, vinum mentis hilaritatem, anguem multiplices voluptatis nodos hieroglyphicè significare ostendimus. Nam quod ad Myrtum attinet, En lib. 6 apud Maronem:

*Quos durus amor crudeli tabe peredit,
Secreti celant calles, & myrtea circum
Sylva tegit.*

OVATIO. CAP. XXVI.

Myrtea vero corona triumphantium militum capiti gestata, rem bellicam sine sanguine confectam significabat: vel cum quid bello non indico per occasionem captum fuerat: tunc enim ovatio decernebatur, non triumphus, atque ita myrtea utebantur corona, facilitatis indicio, cum in triumpho ob victoriam cum labore partam laurea gestari solita esset, de qua superius.

HILARITAS. CAP. XXVII.

Erat & hilaritatis indicium ramus Myrti, quem veteres inter vina alter alteri porrigebant. Mos enim fuit in conviviis eo circulato ramo unumquemque discumbentium ad cantandum excitare. Singuli enim convivarum accepto in manus Myrti ramo, partes canebant suas: quem morem in Symposi. l. r. Symposiacis Plutarchus late disputavit. Et Horatius adveniente verno tempore, quo se undecumque patefacit hilaritas, dum Cytherea choros ducit Venus, decere ait viridi nitidum caput impedire myrto. Atque ubicumque conviviorum latitiam celebrat, coronas è myrto inferri jubet. binc canes e ad myrtum. Paramiog. Ch. 2. cent. 6. pro. 21. Enid. l. 3.

ARMA BELLICA. CAP. XXVIII.

In prodigio autem, quod ad Polydori tumulum Aeneæ sese obtulit, corneis virgultis, & Myrti densis hastilibus, ad evulsionem sanguinem stillantibus, Tib. Claud. Donatus per id genus virgulta, hostilem illic esse locum significari dicit: quippe quod duo ea genera lignorum hastilibus bellicis apta sint proindeque pacis auspiciam nullum illic esse potuisse. Ac per hoc sacrificanti in novæ civitatis causa, portendi, id quod accidit, crudele illic hominum genus, & humano infestum sanguini. Sed enim crediderim ego potius Maronem nostrum locum hunc de sepulchrali myrto mutuatum ab Elpenoris tumulo: quandoquidem Theophrastus ait ad Circeum in Italia locum esse eminenti quodam situ, densissimo variarum arborum nemore, sed arborosis præcipuè myrtis densum, ubi parvus visitur locus, quem incolæ Elpenoris tumulum perhiberent. In eo, qui supini hominis mensuram non excederet, myrtos coronarias nasci, minutis quippe foliis, & odoratoribus quam latifoliæ sint, neque alibi toto tractu eas quam, angusto eo spatio reperiri. Sane Myrtus corona quoque funebris est, de qua Pindarus in Isthumii, ut in Cupresso diximus:

ὅδ' ἐστὶν